

Farní zpravodaj

2022 / 1
Duben

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

Křesťan prožívá celý týden svého života jako jednu velké Velikonoce a osvěcuje čas svého života tímto světlem. Toto jsou poslední Ježíšova slova našemu světu: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“. Proto v zásadě neexistují žádné špatné nebo nešťastné dny, ale jen dny Páně, protože on je s námi stále. Proto je každá hodina dobrá, jak k životu, tak třeba i ke smrti. Protože ani naše smrt není pak ničím jiným než ponořením se z povrchu života do jeho hloubky, ze záře světla do světla samého, z Bílé soboty do Veliké noci. Noci, kterou Pán učinil dnem. Proto se radujme a jásejme. Pán vpravdě vstal. Aleluja. Přeji všem požehnané velikonoční svátky.

P. Wiesław Kalemba

OBSAH 63. ČÍSLA

Úvodník.....	1
Pomoc Ukrajině.....	2
Pozvání.....	2
Hudba při nedělní mši svaté.....	3
Poděkování.....	3
Pojďme se podívat do Getsemanské zahrady.....	4
Velikonoce jsou svátky otevřených dveří.....	5
Myšlenky za volantem.....	5
Úmysly mše svaté – Proč chodit na mši svatou?....	6
Citáty moudrých osobností.....	7
Kateřinská pouť v Písečné.....	7
Jarňáky 2022 Krkonoše - Sokolka..	8
Tajenka o cenu.....	10
Bible podle abecedy.....	11
Trocha židovského humoru.....	12
Liturgický slovníček.....	13
Velikonoční zvyky a tradice.....	15
Jidáše, jidášky... ..	17
Vláčný velikonoční mazanec.....	18
Správné řešení kvízu.....	19
Velikonoční pořad bohoslužeb.....	20

POMOC UKRAJINĚ

Česká biskupská konference jménem předsedy arcibiskupa Jana Graubnera vyzvala věřící k modlitbám za Ukrajinu a ke konkrétní pomoci a solidaritě s uprchlíky. Ve spolupráci s Charitou ČR, jíž je zřizovatelem, také vyhlásila humanitární sbírku na pomoc potřebným, vnitřně vysídleným i těm, kteří již uprchli do naší země.

Pomoc katolické církve v České republice probíhá primárně prostřednictvím **Charity ČR** a biskupové prosí všechny věřící, aby svoji pomoc koordinovali s místními charitami (viz odkaz níže). Jednotlivé (arci)diecézní charity pomáhají uprchlíkům na území České republiky a Charita ČR spolupracuje s Charitou Ukrajina a pomáhá přímo na místě.

(Archi)diecézní charity mají stále volné ubytovací kapacity pro uprchlíky, proto prosíme, abyste případnou pomoc s ubytováním Ukrajinců nejdříve koordinovali s nimi dle vaší lokality.

Důležité odkazy a kontakty na konkrétní pomoc ubytování:

Diecézní charita Hradec Králové (<https://hk.caritas.cz>), infolinka +420 737 977 757 (pondělí - neděle, 8 - 18 hod.) **ukrajina@hk.caritas.cz**

Čeští a moravští biskupové všem děkují za velkorysou pomoc, solidaritu a nasazení!

Redakce zpravodaje – informace z webu cirkev.cz

POZVÁNÍ

Josef Veselý

Ty která k Alžbětě jsi přišla bez pozvání
do našich domovů vstup také dobrá Paní
a přines trochu světla z Nazareta
ať nepokoj který Zlý nad námi splétá
a bolest nejistota smutek tíseň
se příchodem tvým změní v píseň
kterou tvá duše Pána vroucně velebí
Kéž s tebou zazpíváme Otci na nebi
v svém srdci vděčně Magnificat

A přijdi s Ježíšem ať všechno posvěti
ať požehnání splyne na rodiče na děti
kéž všichni poznají že s tebou nejsou opuštěni
ať všechno zmrtnělé se v nový život změní

Aby tak naše vlast jež touží po obnově
s důvěrou své příští svěčila tobě

Královno míru Ty zůstaň s námi v každé době

HUDBA PŘI NEDĚLNÍ MŠI SVATÉ

Jak jste si jistě všimli, zhruba před půl rokem jsem přišel k vám do farnosti jako druhý varhaník. Bohužel jsem se ještě nestihl představit všem, proto tak činím nyní touto formou. Jmenuji se Radek Janko. Je mi 23 let a bydlím ve Vamberku. Mám vystudovanou VOŠ a SPŠ v Rychnově nad Kněžnou se zaměřením na programování CNC strojů, v současné době studuji na SŠ GT v Žamberku obor Truhlář a dálkově SUŠV v Krnově obor Stavba varhan. Moje hudební začátky se datují od roku 2008, kdy jsem začal se studiem klavíru na pobočce ZUŠ ve Vamberku. Po třech letech jsem přešel na hru na keyboard. Ani u toho jsem však nevydržel a v roce 2013 jsem nastoupil jako žák u pí. Anny Vondráčkové na varhany. Tyto začátky nebyly vůbec snadné, ale díky Bohu jsem vytrval a v lednu 2016 jsem nastoupil na ZUŠ v Rychnově nad Kněžnou do třídy doktora Jiřího Fukse. Tam jsem také v roce 2019 dokončil I. cyklus. Dále se hudebně vzdělávám pouze jako samouk. Od roku 2014 jsem varhaníkem v Rybné nad Zdobnicí a pomocným varhaníkem ve Vamberku a Potštejně. V roce 2019 jsem se stal varhaníkem v Sopotnici. V létě loňského roku mě oslovil P. Wiesław, zda bych neměl zájem o pravidelné hraní v Žamberku, a jak to dopadlo, všichni víme.

Před Vánoce jsem se rozhodl založit sbor s celkem jasným názvem – Václav. I pro mě je to něco zcela nového a stále se učím, proto vás prosím o trpělivost, výsledky se jistě dostaví. Při mši svaté se nás na kůru schází 6 až 8, což je velmi pěkný počet, ale každý hlas navíc se počítá. Proto se nebojte a přijďte mezi nás. Zkoušíme o nedělích v 17:00 v kostele, zkoušky jsou vždy ohlášeny předem. Mockerát děkuji všem, kteří se do sboru Václav již zapojili, upřímně Pán Bůh zaplat'!

Na závěr bych všem chtěl poděkovat za vřelé přijetí. Velký dík zaslouží P. Wiesław, p. Petr Buryška a další, se kterými se mi spolupracuje velmi dobře. Mše svatá, kterou v Žamberku mohu prožívat spolu s vámi je pro mě velkým obohacením a novou inspirací. Díky!

Radek Janko

PODĚKOVÁNÍ

V únoru tomu byl rok, co jsem přijala místo v kolektivu "Žambereckých kostelníků". Přiznávám se, že jsem kývla a měla pouze malou představu, na co. To jsou ty Boží cesty, kdy člověk řekne Bohu ano a ... Když jsem chodila do kostela prožívat mši svatou, vůbec mne nenapadlo, co jí předchází, provází, co nutně musí být. Teď, po roce, kdy jsem pronikla do této služby, mám silný pocit, že si přeji takto veřejně poděkovat těm, kdo se podílí na "provozu" kostela. A není to jen kostel sv. Václava, ale i kaple Panny Marie

Bolestné, sv. Rozálie, sv. Anny, zámecká kaple Nanebevzetí Panny Marie, hřbitovní kaple sv. Vojtěcha. Z upřímného srdce děkuji Martě Marešové, to ona mne zasvěcuje do chodu farnosti. Ona je ta, kdo se stará, udržuje, modlí modlitbu růžence před každou mší svatou, páteční celoodpolední adoraci. Moc si vážím její obětavosti a času, který farnosti věnuje. Vše zvládala, i když měla úraz a nemohla jezdit na kole.

Paní Zdence Píčové, která každý den, 365 dní v roce, v ranních hodinách odemyká kostel a večer jej zase zamyká, v zimě zametá sněh. Je k dispozici vždy, když se pořádají koncerty. Panu Františku Poláčkovi, ten má na starosti nedělní přípravu mše svaté, pohřby a se svou paní se stará o kapli sv. Anny. Paní Zdislavě Králové za přípravu ke mši svaté v zámecké kapli.

Jsou tu i ministranti, kteří také věnují svůj čas službám farnosti. Nedílnou součástí kostela jsou venkovní vitríny, které nám vždy svým textem a nápadem promlouvají do duše a to díky paní Františce Kopecké. A v každém případě Bohu díky za pana faráře Kalembu. Když mám teď tu možnost vidět blíže jeho službu, musím říci, že se stále upřímněji modlím modlitbu po mši svaté za kněze.

Vím, vše je služba, díkůvzdání Pánu Bohu, ale i já děkuji.

Michaela Foglová

POJĎME SE PODÍVAT DO GETSEMANSKÉ ZAHRADY

Na svazích Olivové hory východně od starého města Jeruzalém se od nepaměti pěstovaly olivy. Pod horou stával dvorec, kde se olivy lisovaly. Z Olivové hory přicházeli poutníci, kteří putovali od Jericha. Getsemanská zahrada s bazilikou Agonie (z r. 1924), též zvaná bazilika Národů, se rozkládá na úpatí hory v těsné blízkosti Kidronského úvalu.

Getsemane v aramejštině znamená lis na olivy. Bazilika stojí na místě, kde se Ježíš před svou smrtí modlil a potil krví. V Getsemanské zahradě stojí osm prastarých olivových stromů, některé mají obvod až 6 metrů. Stáří se odhaduje na 2000 let. Přesně to nelze říci, protože olivy nevytváří letokruhy. Jedna z mladých oliv připomíná návštěvu papeže Pavla VI. v roce 1964. Tyto prastaré stromy však z Ježíšovy doby nepocházejí. Podle Josefa Flavia dal Titus při obléhání Jeruzaléma vymýtit všechny stromy v

okolí 20 km, aby město vyhladověl. Dnešní olivy patrně vyrostly z výhonků pařežů pokácených stromů. Často se z kořene stárnoucího stromu nechává vypučet ratolest a pak se porazil starý strom. Ve Svaté zemi rostou olivy opravdu hojně.

František Mazura

převzato ze zpravodaje "Život farností Střekovského a Mojžířského obvodu"

VELIKONOCE JSOU SVÁTKY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Pán prošel zdí naší viny, naší smrti, naší osamělosti, a navždy nám otevřel dveře do Boží budoucnosti. Zavřenými dveřmi našeho strachu a bezmoci vstoupil do našeho života a stále znovu nám nabízí, abychom žili s ním. Jeho láska a jeho pokoj zároveň otevřely dveře mezi lidmi. Tam, kde jsme sjednoceni v jeho jménu, je on uprostřed nás.

Aneta Holubářová – čerpáno z webu víra.cz

MAREK EBEN – MYŠLENKY ZA VOLANTEM

Zajímavá knížka – soubor sloupků, které vycházely několik let v časopise. Jsou k pobavení i zamyšlení.

Když mi bylo osmnáct, učil mě táta řídit, abych šel do autoškoly trochu připraven. Měl tehdy polského Fiata a to byla doba, kdy se ještě motory zahřívaly. Takže táta mi vysvětloval: „Heleď, vyřadíš na neutrální, sešlápněš spojku a nastartuješ. A pak ho nech chvíli běžet.“

Já se ptal: „A jak dlouho?“ A táta říkal: „No, vyjde ti to přesně na jeden otčenaš.“ A toho jsem se držel. Dnes už ve svém Citroënu čekat nemusím. Motory se už nezahřívají. Možná je to škoda. Myslím, že kdyby si každý řidič dal jeden otčenaš, než vyjede, vypadalo by to na silnicích daleko lépe.

Tuhle jsem moderoval nějakou akci na Žofině, stál jsem venku a přijel Citroën Berlingo, takový ten malý pick-up, co ho s oblibou používají drobní podnikatelé. Seděli v něm dva muži, řidič zůstal vevnitř, spolujezdec vystoupil a já koukám – je to Karel Gott.

Docela mě to překvapilo, že vidím Karla Gotta vystupovat z Berlinga a říkám: „Karle, čím to jezdíš?“ A on řekl: „To má můj řidič, nám to vyhovuje, v Praze se s tím všude krásně zaparkuje, to je bezva auto.“ A mě to potěšilo, říkal jsem si: No jo, proč by nemohl z malého Berlinga vystoupit velký Karel Gott? I kdyby vystoupil z Trabantu, bude to pořád Karel Gott. Velkého člověka malé auto nezmenší, stejně jako malého velké auto nezvětší.

Přišel čas přezouvat gummy. Jak tak sedím v servisu, napadá mě, že vlastně vzniká nový typ svátků. Dřív lidi slavili Boží tělo nebo Nanebevzetí Panny Marie, dnes už málokdo ví, kdy vlastně tyhle svátky jsou. Ale máme nové svátky. Třeba zrovna zimní a letní gumovrat. Což o to, gummy, o ty my se staráme. Horší je to s dušemi. V tom kostele si člověk duši alespoň trochu dohustí – ne že by neměla záplaty, to určitě má, ale když ji dohustíte, někam na tom dojedete.

Docela by mě zajímalo, kdyby se dělaly takové silniční kontroly našich duší, jak by to dopadlo. Nevěra – 2 body, pomluva – 2 body, lež – 1 bod, milosrdná lež – řešeno domluvou. Nasbírali byste dvanáct bodů a už byste mazali na pout' do Santiaga De Compostela. Možná je klika, že se to nedělá, kdyby tomu tak bylo, asi bych se už balil.

Lída Kladivová

ÚMYSLY MŠE SVATÉ – PROČ CHODIT NA MŠI SVATOU?

Mše svatá je příležitost setkat se s Pánem. A zároveň i s bližními, ve společenství. Nejdůležitější je tam ale On.

Ve svých srdcích s sebou přinášíme různé úmysly - prosby, touhy, přání, starost o sebe a blízké, ale i radosti a to, co chceme sdílet s Pánem nebo za co chceme poděkovat. Toto všechno ale také není to hlavní. Nejdůležitější je, abychom prožili setkání s Ním.

Proč? Protože, když jsme s Ním, nic dalšího nám už nechybí. Být s Ním stačí.

On dává vždycky víc. Je to stále stejné jako když byl v čase svého Vtělení na naši zemi. Evangelium vypráví o tom, že Jeho hlavní starost je vždy o nás - naše zdraví, potřeby, ... Když byl s lidmi, vždy mu leželo na srdci, aby jim nic nechybělo. Evangelium je plné zázraků, které svědčí o Boží starosti o nás - chleby, ryby, uzdravení, ... A je to tak i dnes. Jako kdysi v Káně Galilejské, říká Panna Maria, Ježíšova matka: "Už nemají víno." a "Udělte, co vám řekne." Nejsme Mu jedno. On k nám přišel proto, aby se o nás postaral. Je správné obracet se k Němu a s důvěrou Mu přinášet prosby za nejružnější potřeby. Určitě je za to rád.

Jeho úmysl je, abychom Ho milovali celým srdcem, celou duší, celou svou silou. Bůh není "troškař", Jeho přání je velké. Není to ale jen hodně těžko uskutečnitelný plán. On ho už i koupil - zaplatil - svou krví, která se za nás při obětování znovu prolévá a tělem, jehož rány znovu obětuje svému Otci. Nabízí nám vysvobození z otročení světu, dřině, hříchu, Dává nám svobodu Božích dětí. Dává nám sám sebe - celé své tělo i krev. Už

tady nabízí věčnost s Ním, nebe. Když tedy přijímáme v eucharistii Jeho tělo a krev, dávejme Mu sami sebe - Jako Ty se Pane dávaš mě, chci se dát i já Tobě. Děkuji Ti za Tvé rány a krev. A děkuji Ti i za Tvou Matku Pannu Marii, kterou jsi dal i mně za moji matku a královnu. Jen skrze ni se Ti mohu dát zcela.

Mše svatá bývá sloužena na určitý úmysl. Je to pro nás možnost vyprosít milost sobě nebo bližním. Dát na misku s obětinami starosti svoje i druhých lidí. "Proste a bude vám dáno. Hleďte a naleznete, tlučte a otevře se vám." (Mt 7,7) Pán nás v Písmu přímo vybízí, abychom to dělali. Je dobře k

úmyslu přistupovat s velkou důvěrou, zároveň ale i s velkou svobodou - Ne, jak já chci, ale jak ty chceš, se staň. Bůh ví, co je pro nás nejlepší. Třeba nás i předčí ve vyplnění úmyslu... například nedaruje nemocnému uzdravení hned, ale až za pár dnů a přidá k tomu i obrácení, smíření, ... Nikdy se nestane, že by Bůh prosby zcela nevyslyšel. Mnoho nevléčitelně nemocných, například v poslední době téměř umírajících na koronavirus, byli po tom, co za ně někdo nechal sloužit mši svatou, zcela uzdraveni, bez jakýchkoliv následků. Vztahy v rodinách, které byly neřešitelné, se urovnaly, když za tento úmysl někdo nechal odsloužit mši svatou, lidé našli práci, došlo k mnoha zázrakům, ... svědectví je mnoho. Bůh je Pánem neřešitelného. Přicházejme k Němu s velkou důvěrou. Otevírejme svá srdce milostem, které nám nabízí. Je to úžasný naplňující smysl života křesťanů. Přibližujme nebe zemi.

Magdalena Černá

CITÁTY MOUDRÝCH OSOBNOSTÍ

Zjednodušte si život. Do myšlenek cizích lidí vám vůbec nic není.
Ostatní si nás váží pouze do té míry, do jaké si vážíme sami sebe.
Pokud chceš přátelství, musíš být nejdřív přítel.
Bože, dej mi vyrovnanost, abych se smířil s věcmi, které nezměním,
odvahu změnit věci, které změnit jdou, a moudrost, abych je od sebe rozeznal.
Tam, kde stojí nadšený člověk, je vrchol světa.
Každé ráno věnuji patnáct minut tomu, abych naplnil svou mysl Bohem.
Když je má mysl plná Boha, není v ní místo pro starosti.
Dávejte si pozor na své myšlenky. Každou chvíli se mohou změnit na slova.
Kdo vládne sebou a ovládne vášně, touhy a strach, je víc než král.
Laskavost spočívá v tom, že milujete lidi víc než si zaslужují.
Vyzařujte přátelství, a ono se vám desateronásobně vrátí.
Jdi tam, kam dohlédneš, a až tam dojdeš, uvidíš dál.
Bůh dává každému ptákovu jeho potravu, ale nehází mu ji do hnízda.
Jestliže budete sedět na svých problémech, určitě je vysedíte.

citáty vybral František Mazura

KATEŘINSKÁ POUŤ V PÍSEČNÉ

Po domluvě jsme loňskou pouť na sv. Kateřinu uspořádali v předstihu, již 17. 11. 2021. Volná středa státního svátku se úplně nabízela. Mohli jsme si připomenout výročí našeho státu spolu s významnou církevní sveticí. A že bylo a je za co děkovat a prosit. Žádná oslava se neobejde bez příprav. Otec Wiešek spolu s Bohuškou, Mášou a Hanou připravili výbornou dýňovou polévku, která zahřála vymrzlé farníky po pouťové

mši svatě od 11 hodin. Poutníci se sešli ve venkovním posezení u fary, pod plynovými ohřívači, abychom dodrželi vyhlášená opatření.

Grilovaný krocan (kterého Lád'a s Jardou během mše svatě „pohlídali“), byl velkým překvapením a sklídl ohromný úspěch.

Společenská hra rozproudila spolu se zpíváním při kytáře dobrou náladu a pohodu. Radost nám udělala účast místních i farníků ze vzdálenějších míst farnosti, mládeže i pokročilých ve svém věku.

Děkujeme všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravě, průběhu i úklidu oslavy. Nebylo toho málo: postavit stan, zabezpečit teplo, gril, lavice, pohoštění, muziku, vše poklidit a odvézt. Pán Bůh Vám to odplatí.

Těšíme se na další setkání s Vámi. ☺

Z Písečné Hanka Ryšavá

JARŇÁKY 2022 KRKONOŠE – SOKOLKA

Po covidové době, kdy jsme museli trávit společný čas jen na faře, jsme se mohli konečně vypravit do přírody s přespáváním na horské chatě. Tentokrát jsme jeli do Krkonoš, konkrétně na Rýchory na chatu Sokolka. Jako obvykle byla chata bez elektřiny, téměř bez mobilního signálu a tekoucí vody.

V pondělí ráno jsme vyrazili na cestu třemi auty, všechna nacpaná až po střechu. První a poslední zastávkou byl všemi oblíbený LIDL v Rychnově, kde jsme nakoupili obří nákup na polovinu pobytu. Cesta probíhala vcelku „hladce“, dokud se jedno auto nerozhodlo si trasu zpestřit okružní jízdou po Krkonoších. Přesto všichni nakonec úspěšně dorazili na parkoviště ve Sklenářovicích, kde jsme opustili naše „přibližovadla“ a vyrazili vstříc dobrodružství po svých.

Proviant jsme na parkovišti z větší části přivázali na boby, rozloučili jsme se s Markem, jedním z řidičů, na záda hodili naše 20-ti kilové bály a vydali se na pochod směrem k naší chatě s názvem Sokolka. Po poledni jsme s vypětím všech sil dorazili na chatu! Úspěšně byla vybojována místa na spaní a pak někdo šel vyhrnovat sníh z cestičky ke „kadiboudě“, jiní šli štípat dříví, aby bylo čím v krásných kachlových kamnech topit, další zase vařili pozdní oběd. Tohoto dne jsme už jenom odpočívali na chatě a hráli různé hry.

Druhý den jsme podnikli krátkou procházku (pouhých 20–25 km) s boby a často nevyužitými sněžnicemi. Naším cílem byla pevnost Stachelberg, rozhledna Eliška, ale ten nejdůležitější byl obchod v Žaclěří, kde jsme doplnili chybějící zásoby na další dny. Než jsme dorazili k obchodu, šli jsme se občerstvit do hospody na

kofolu. Po kofole jsme navštívili již zmíněný místní obchod nazvaný Otesánek. Protože i my, stejně jako tato pohádková postava, jsme pořád při chuti, nakoupený proviant se do batohů nevešel, a my jsme opět museli přivázat náklad i na boby. Cesta ze Žacléře na chatu už našťěstí nebyla tak dlouhá, ale naše síly prověřil ne jeden krpál. Po náročném výletě, který si vzal na nás svou daň v podobě příjemné únavy, jsme večer zase hráli různé oddechové společenské hry.

Ve středu nás opustil pan farář – kvůli mši svaté se musel vrátit do Žamberka, tudíž jsme se rozhodli jít sáňkovat na nedaleký kopec s hezkým výhledem. Jídlo jsme ten den měli postní, protože byla Popeleční středa, ale i tak jsme si pochutnali na bramborách na loupáčku.

Ve čtvrtek jsme celé dopoledne hráli hry na chatě, u kterých jsme se celkem pobavili a následně jsme šli s pekáči dolů k parkovišti naproti autu s panem farářem, který vezl nejen další nákup, ale i novou tvář – Agátu. Nákup šel již tradičně na pekáče a nás čekala ta samá cesta jako první den - táhnutí pekáčů s nákupem do kopce na chatu, tentokrát ale bez těžkých báglů. My, kteří jsme byli pozadu, jsme si cestu oživilí hledáním v této oblasti neobvyklého stromu s názvem jilm. Podle informační cedule a po důkladném hledání jsme strom našli (aspoň jsme si mysleli, že je to on), i přes to, že cedule neukazovala úplně správným směrem. Když jsme dorazili na chatu, dali jsme si polévku a opět šli sáňkovat na stejný kopec, jako den předem. A stejně jako den předem jsme si to taky užili, protože počasí bylo pořád nádherné.

V pátek ráno jsme se rozhodli jít na východ slunce na nedalekou vyhlídku. I když se nám už po cestě zdálo, že samotný východ nebude vidět – bylo totiž poprvé během našeho pobytu zataženo – pokračovali jsme dál. Na vyhlídce jsme zjistili, že naše podezření se potvrdilo, ale aspoň jsme si tam dali tatranku. Odpoledne jsme se šli pomodlit křížovou cestu s naším ručně vyrobeným křížem, který se sice podařil až na druhý pokus, ale nakonec se všem líbil. V nesení kříže jsme se střídali a nakonec jsme došli až k Rýchorskému kříži, kde jsme naši modlitbu zakončili. A protože je tento kříž blízko od

našeho oblíbeného kopce na pekáčování, tak jsme se šli opět svézt. Nakonec ale bylo demokraticky rozhodnuto, že půjdeme na Rýchorskou boudu na kofolu (nebo pivo). Večer nás přijel navštívit Vašek Jansa s manželkou Janou a samozřejmě nepřijeli (na skialpech) s prázdnou. Přivezli nám na ochutnání jelení párečky a klobásy, po kterých se jen zaprášilo. S Vaškem se velice dobře známe z vodáckých táborů, kde do loňského roku dělal hlavního organizátora a vedoucího.

V sobotu jsme si pouze sbalili svých pět švestek, uklidili chatu a vydali se dolů k parkovišti k našim „přibližovadlům“. Cesta dolů byla mnohem zábavnější, než nahoru, krásně jsme si kopec sjeli na našich pekáčích a lopatách, někdy i po dvou. Auta jsme opět naplnili skoro až po střechu a cestou domů se zase jedno auto vydalo úplně opačným směrem, než bylo v plánu. Shodou náhod to bylo to stejné auto, které zakufrovalo v pondělí cestou do Krkonoš. Nakonec jsme ale ve zdraví a plni silných zážitků dorazili do Žamberka a určitě na ten společně strávený týden budeme všichni dlouho vzpomínat.

Vít + Vojtěch Faltusovi

TAJENKA O CENU

Obrázek vypadá napoprvé, že je plný písmen bez jakéhokoliv uspořádání. To je ale omyl, protože v každém řádku i sloupci se skrývá název automobilu či motocyklu, jejichž seznam je uveden níže. Samozřejmě že písmena nejdu těsně za sebou, nejsou však zpřeházená. Jakmile všechny uvedené názvy naleznete a písmena, ze kterých jsou složena vyškrtáte, zůstanou Vám v obrazi volná písmena. Ta přečtena po řádcích dají název historické automobilky, což je **tajenka**.

Doporučuji: písmena škrtejte slabě tužkou, protože narazíte na stejná písmena a hned napoprvé se Vám nemusí povést vybrat to pravé!

Pro luštitelé, který jako první pošle správný výsledek tajenky na mail: holubarpavel@seznam.cz, bude připravena rezervace (místenka) ve Slatinském kostele, na mši svaté s možností čtení liturgických textů, a to v termínu dle dohody, který bude výherci vyhovovat.

Takže milí farníci, neváhejte a dejte se do toho. Těším se na prvního úspěšného luštitele.

Skryté názvy automobilů a motocyklů:

ALFA ROMEO, AUSTIN, DACIA, DAIHATSU, FELICIA, FERRARI, CHEVROLET, CHRYSLER, JAGUAR, KAWASAKI, LADA, MAZDA, MERCEDES, OCTAVIA, OLTCIT, OPEL, PEUGEOT, PLYMOUTH, PONTIAC, PRESIDENT, SIMCA, SIMSON, SUZUKI, ŠKODA, TOYOTA, VOLKSWAGEN, VOLVO, VARTBURG, ZASTAVA.

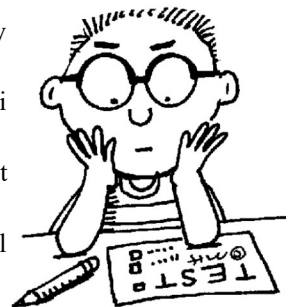
S	W	P	U	P	Z	CH	L	U	F	K	I	V
M	O	A	A	P	F	E	P	O	L	J	CH	O
K	A	A	W	R	A	E	S	A	E	K	U	I
E	R	E	L	E	E	A	L	D	L	A	R	A
P	R	O	L	N	T	V	I	C	I	A	I	C
R	Š	U	F	K	R	O	Y	N	D	G	A	L
D	T	A	I	S	H	A	T	T	S	A	U	K
C	A	G	A	U	R	S	M	T	C	I	Y	N
M	B	A	R	I	K	R	Z	A	D	U	A	S
E	V	E	O	D	A	L	O	L	V	A	O	W
Z	U	A	O	S	R	O	T	V	A	V	S	A
D	D	O	A	E	C	L	I	I	A	E	L	A
M	R	O	M	L	I	T	U	C	I	I	T	G
E	S	T	I	N	M	E	T	E	C	R	E	A
T	G	O	E	Y	O	T	T	A	A	N	R	E
S	S	I	O	T	T	M	H	S	A	O	N	N

Pavel Holubář

BIBLE PODLE ABECEDY

V tomto biblickém testu budou správné odpovědi začínat písmenem U nebo V.

1. Jméno muže, který zemřel při převozu Boží schrány (truhly úmluvy).
2. Kterou základní nauku židovství a křesťanství popírali saduceové?
3. K čemu připodobnil Izajáš Ježíše, který měl vzejít z Davidových kořenů?
4. Manžel Bat-šeby, kterého David jako bojovníka poslal do bitvy, kde zemřel.

5. Do které části Edenu Bůh umístil zahradu pro člověka?
6. Jméno ženy perského krále Achašvéroše, která odmítla přijít na hostinu.
7. Jaká rána se v Egyptě objevila na lidech a dobytku, když Mojžíš před faraónem rozhazoval saze?
8. Jedno ze slov tajemného nápisu na stěně Belšazarova paláce v Babylóně.
9. Které místo u boháčova domu si k žebrání zvolil Lazar v Ježíšově podobenství?
10. Čím nechal Ježíš naplnit šest kamenných nádob v Káně Galilejské?
11. Co podle slov Pána Ježíše vede Bůh také ve své evidenci?
12. Kdo žil v Sareptě a stal se známý ve spojení s Elijášem?

Ondřej Jäger

TRUCHA ŽIDOVSKÉHO HUMORU

Kavárna Royal: Birnbaum s Blumenfeldem se konečně dočkají číšníka.

„Mně čaj,“ objednává Birnbaum.

„Mně taky,“ přidává se Blumenfeld, „a číšníku, nezapomenou, čistou sklenici.“

Po chvíli přichází číšník s dvěma čaji a ubezpečuje se:

„Který z pánů si přál to čisté sklo?“

Protestanský kostel malého amerického městečka zchátral a je třeba postavit nový. Výběrci peněz na nový kostel zabloudí i do krámu Žida Herschelmana. Ten se rozpačitě škrábe na hlavě. Ti lidé, kteří vybírají na kostel, jsou všichni jeho zákazníci, a tak si nemůže dovolit jen tak je odmítnout. Na druhou stranu jak může on - ortodoxní Žid - věnovat peníze na stavbu nového kostela?

Vtom dostane nápad:

„To asi musíte nejdřív strhnout starý kostel?“

„Samozřejmě.“

„To taky určitě stojí řůru peněz.“

„Ano, tři sta dolarů.“

„Tak tady je maj!“

Američtí rabíni - okolo padesáti ctihodných mužů - se nalodí ve Spojených státech a plaví se do Jaffy. Mladému stewardovi slíbí, že pokud se bude o ně pečlivě starat, obdrží tučné spropitné.

Mladík dělá, co může, rabíni jsou evidentně spokojeni, ale stále bez jakékoli finanční odezvy. Poslední večer před příplutím do Jaffy je obsluhuje u večere, stále nic.

Lod' zakotví v Jaffě a rabíni pomalu schází po můstku na pevninu, každý mu pokyne, avšak stále nic.

Až poslední rabín se u mladíka zastaví a předá mu tučnou obálku.

Mladý steward poděkuje a říká svému příteli.

„Nevím, jestli Židé Ježíše Krista zabili. Ale vím určitě, že ho museli strašně mučit.“

Pan Kohn je na návštěvě u pana Roubíčka a je mu nabídnuta káva.

„Kolik kostek si dávaj?“ ptá se pan Roubíček.

„No, u nich si dám tři,“ vece Kohn, „doma si dávám jednu, ale abych jim řek pravdu, nejraději mám dvě.“

z internetu čerpal Lukáš Sourada

LITURGICKÝ SLOVNÍČEK

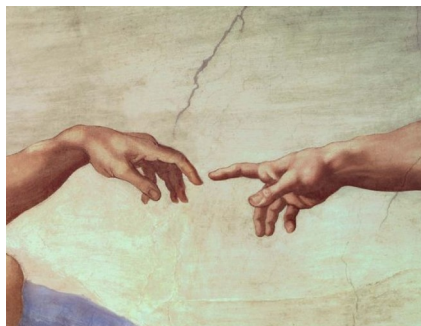
V tomto čísle se zaměříme na pojmy z liturgického názvosloví začínající písmeny **F** a **G**.

faldistorium – přenosné skládací čestné křeslo (kovové nebo dřevěné) opatřené dvěma polštáři – jakýsi trůn sloužící jako odznak úřadu církevního hodnostáře; slouží k sezení či jako klekátko; bývá přikryto látkou v příslušné liturgické barvě

farnost – nejmenší administrativní část diecéze, spravovaná farářem, kterého jmenuje biskup

filiální – dceřinný kostel nebo kaple ve farnosti (tj. nikoli hlavní chrám); od kostela farního se liší například tím, že nebývá zpravidla místem udílení základních svátostí (například křtít se má primárně ve farním kostele, aby se vyjádřilo sepětí křtěnce s celým farním společenstvím); z kostelů v naší farnosti do této kategorie spadá kostel sv. Kateřiny v Písečné a kostel sv. Rodiny v Líšnici

freska – nástěnná malba do čerstvé (vlhké) omítky; malování fresek je technicky náročná práce – barvy (rozmělněné minerální pigmenty smíchané s vodou) se nanášejí do ještě vlhké omítky tak, aby se vsály do podkladu a usychaly společně s ním; malíř tak musí pracovat rychle, aby omítka nezaschla

fundator – zakladatel, který je významnou osobou pro společenství (například zakladatel kláštera)

generální vikář – plní funkci pomocníka a zástupce sídelního biskupa při plnění jeho pastýřské služby, zastupuje diecézního biskupa jako správce diecéze ve všech aspektech jeho výkonné moci (právě z hlediska správy diecéze a praktických úkolů jde dokonce o významnější postavení než postavení pomocného biskupa, jedná se o druhý nejvyšší úřad ve správě diecéze; nicméně někdy bývá pomocný biskup současně jmenován i generálním vikářem); konkrétní náplní práce generálního vikáře může být například majetkoprávní vyrovnání státu a církve a nastavení modelu financování v diecézi; pro jeho práci jsou tak velmi důležité nejen osobní vztahy se všemi, kteří pro místní církev pracují, ale i znalost prostředí a okolností, jež spolu působí; pro zajímavost dodejme, že generální vikář musí být mimo jiné kněz ve věku nejméně 30 let a nesmí být příbuzný diecézního biskupa (až do 4. stupně); jeho roli lze také přiblížit tak, že generální vikář jaksi zastupuje věřící před biskupem a současně biskupa před věřícími; v naší diecézi je generálním vikářem od 1.1.2019 Mons. Mgr. Jan Paseka

genuflexio – pokleknutí na znamení úcty (spíše nezahrnuje obě kolena, jde například o pokleknutí při vstupu do kostela nebo při průchodu kolem oltáře, případně ze světských zkušeností např. při žádosti o ruku)

Gloria – Sláva na výsostech Bohu (sváteční chvalo zpěv)

graduál (graduale) – liturgická kniha obsahující liturgické zpěvy ke mši svaté; například velikonoční graduál obsahuje jakýsi komplet všech zpěvů (žalmy, antifony, Exsultet, Výzvu k uctívání kříže, litanie ke všem svatým, velikonoční sekvenci apod.) – oproti kancionálu zachycuje především zpěvy na oficiální liturgické texty

Přířazovačka k předchozímu tématu (písmeno E): (náповědu hledejte v liturgickém slovníčku v předchozím čísle zpravodaje /prosinec 2021/ na straně 12)

<i>eucharistie</i>	„radostná zvěst“
<i>encyklika</i>	vyloučení z církevního společenství
<i>exorcista</i>	duchovní cvičení
<i>Exsultet</i>	„díkůvzdání“
<i>exkomunikace</i>	osoba pověřená biskupem ke službě osvobození od zla
<i>Ecclesia</i>	papežský okružní list se zamyšlením o závažných otázkách víry
<i>evangelium</i>	jásavý velikonoční chvalo zpěv
<i>exercicie</i>	„shromáždění svolané Pánem“

z internetu čerpal Lukáš Sourada

VELIKONOČNÍ ZVYKY A TRADICE

Květná neděle (10. dubna)

Květná neděle je poslední neděle čtyřicetidenního půstu. Křesťané si připomínají příjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma, kterého lidé vítali palmovými ratolestmi. V chrámech se začínají zpívat pašije, lidé tam nosí větvičky kočiček k požehnání.

Zvyky velí začít s úklidem – dům se vymetal zelenými ratolestmi, aby se vyhnaly neřesti a nemravnosti. Zapovězeno bylo cokoli péct, protože by se tím přivolala neúroda.

Modré pondělí (11. dubna)

V tento den by se nemělo pracovat, to ovšem neplatí pro hospodyně. Ty mohou pokračovat v pořádném úklidu domácnosti. A proč Modré? Zřejmě jde o překlad z německého „blau“, to ale kromě „modrý“ znamená také „neschopný práce“ nebo i „podnapilý“.

Šedivé úterý (12. dubna)

Kromě pokračování v úklidu a vymetání pavučin nebylo na programu nic zásadního. Úterý má někde označení Šedivé a někde Žluté – v obou případech se název odůvodňuje počasím typickým pro tuto dobu.

Sazometná nebo Škaredá středa (13. dubna)

Podle historie je středa dnem, kdy Jidáš zradil Ježíše. Prý není dobré se tento den mračit, protože by vám to mohlo vydržet celý rok, odtud název Škaredá. Všechny stesky a splíny šlo zaplašit třeba tradičním vymetáním komína po zimním vytápění, odtud zase plyne označení Sazometná. Podávalo se „škaredé jídlo“ – často to byl bramborák, který se ale natrhal na kusy, aby nevypadal dobře, i když dobře chutnal.

Zelený čtvrtek (14. dubna)

Poslední den, kdy se rozeznějí zvony a varhany, pak je nahradí zvuk řehtaček. Zvony prý odlétají do Říma pro požehnání a vracejí se až v sobotu večer, aby stihly zvěstovat Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Pro křesťany je to den odpuštění. Večerní mši svatou začíná nejdůležitější část liturgického roku, velikonoční třídenní, Triduum. Při mši svaté se připomíná Poslední večeře Páně, před kterou myl Ježíš učedníkům nohy. Uprostřed bohoslužby tedy kněz symbolicky umývá nohy dvanácti lidem.

„Zelený“ čtvrtek vznikl také zřejmě z německého „Gründonnerstag“, staré sloveso „greinen“ znamená „plakat“. Podle jiných pramenů pochází označení od zelených rouch, která se tento den nosí při bohoslužbě.

Každopádně jídelníček má být tento den hlavně zelený. Zkuste salát z pampelišek, špenát, zelí. Barevně odpovídají i hráškové karbanátky. Po zimě skvělá příležitost doplnit vitamíny.

Hospodyňky pekly jidáše a pokračovala úklidová šichta – ještě před východem slunce musely zamést dům a vynést smetí. Bylo zvykem namazat krajíc chleba medem. Sněžený před východem slunce chránil na rok před uštknutím hadem i bodnutím vosou, hozený do studny měl zajistit dostatek vody. Pokud byste chtěli být při penězích, měli byste si počkat na poslední zvuk zvonů a přitom zacinkat mincemi.

Velký pátek (15. dubna)

Den ukřížování a smrti Ježíše Krista je dnem rozjímání a ticha. Bohoslužba na Velký pátek má tři části: bohoslužbu slova, uctívání kříže a přijímání. Tento den se ovšem nese i ve znamení tajemna – země měla podle pověr vydávat poklady, vodníci se proháněli na souši na koních a čarodějnice vás mohly uhranout. Bylo zvykem vstát brzy a omýt se v potoce, aby se vás drželo zdraví. Nebylo dobré nic půjčovat ani si půjčovat. Půjčená věc mohla být očarovaná. Bylo zakázáno hýbat se zemí a pracovat na poli nebo v sadech. Také se nesmělo prát, protože by se prádlo nenamáčelo do vody, ale do krve Krista.

Bílá sobota (16. dubna)

Bílá sobota znamenala konec půstu. Opět se uklízelo, ale také bílilo (asi aby po celotýdenním úklidu bylo zas co cítit). Od toho prý název Bílá sobota. Druhé vysvětlení je, že to je podle roucha nově pokřtěných.

Napilno bylo v kuchyni, vařilo a peklo se na Boží hod velikonoční a Velikonoční pondělí. Na pole se nosily křížky z ohořelých dřívěk, aby přivolaly úrodu. Dívky a ženy zdobily vajíčka, chlapani a muži pletli pomlázky z čerstvého proutí.

Po západu slunce začíná velikonoční vigilie, nejdůležitější bohoslužba celého liturgického roku. Před kostelem se světí oheň, od kterého si mohou věřící zapálit svíčku a odnést si posvěcené světlo domů. Od ohně také kněz zapálí paškál, velikonoční svíci symbolizující Krista a jeho vítězství nad smrtí, a od té pak svíce všech věřících. Následují další části velikonoční liturgie. Této noci, při které křesťané bdí a modlí se, se říká Velká noc, odtud název celých svátků.

Velikonoční neděle čili Boží hod velikonoční (17. dubna)

V noci ze soboty na neděli vstal Ježíš Kristus z mrtvých, a proto je pro věřící nejvýznamnějším dnem celých svátků právě neděle, tedy Boží hod velikonoční. Dříve to byla příležitost vzít si nové oblečení. Beránek, mazanec, vejce a další velikonoční dobroty se nechávaly světit a každý, kdo přišel na návštěvu, z nich kus dostal. V některých krajích

jedli svěcené jídlo vestoje v kostele, jindy jím hospodář z části podělil i zahradu a studni, aby byla úroda a voda.

Velikonoční pondělí (18. dubna)

V našich zemích je tento den zhruba od 14. století ve znamení tradiční pomlázky. Cílem vyšlehání má být omlazení, krása a zdraví dívek a žen. Za odměnu za výprask dostávali muži barevné pentle na pomlázku, zdobená vejce a alkohol, chlapci třeba i sladkosti. V některých oblastech chlapci polévali děvčata vodou, jinde to bylo naopak. Mezi zvyky Velikonočního pondělí bylo i objímání stromů, což mělo člověku dodat sílu. Součástí tradic byl i bohatý oběd.

z internetu čerpala Aneta Holubářová

JIDÁŠE, JIDÁŠKY...

Jemné, příjemně sladké kynuté pečivo tvarem připomínající provaz, to jsou tradiční velikonoční jidáše či jidášky. Po upečení se ještě horké potírají medem a zchladlé je můžeme jíst jen tak suché nebo třeba namazané máslem a marmeládou.

Suroviny (Menší porce 20 kusů)

- 300 g hladké mouky
- 200 g polohrubé mouky
- 150 g vody (nebo 170 g mléka)
- 100 g povoleného másla
- 2 žloutky
- 70 g cukru
- 1-2 lžičky citronové kůry
- špetka soli
- 30 g čerstvého droždí

Postup přípravy

1. Do části vlažné vody (mléka) přidáme trochu cukru, 2-3 lžice mouky a všechno droždí (vše z odvážených, přichystaných surovin), zamícháme a asi 20 minut necháme vzejít kvásek.
2. Pak ke kvásku přidáme zbytek všech surovin a uhněteme těsto. Budeme-li přidávat rozinky, přidáme je až v závěru hnětení.
3. Těsto v míse zakryjeme utěrkou a necháme 60-75 minut vykynout.
4. Vykynuté těsto vyškrábneme na pomoučený stůl, dobře propracujeme a rozdělíme na 20 kousků. Z každého uděláme malou bulečku a všechny je necháme asi

Velikonoce

5 minut odpočinout. Je jich hodně a tvarování buleček chvíli potrvá, takže vlastně po dotvarování poslední můžete z těch prvních rovnou začít tvarovat jidášky.

5. Každou bulečku rozválíme na tenkého 20 cm dlouhého „hada“, kterého pak smotáme do tvaru šneka nebo mu zatočíme konce tak, že bude vypadat jako písmeno „S“ – takhle zakroucené mají připomínat provaz, na kterém se Jidáš po zradě oběsil.

6. Vytvarované jidáše uložíme vykynout na plech s pečícím papírem nebo fólií. Pak je potřeme rozšlehaným vejcem a upečeme ve vyhřáté troubě. Pekla jsem oba plechy najednou, na horkovzduch při 170 °C, asi 15-18 minut.

7. Hotové, ještě horké je můžete potřít medem nebo pak po vychladnutí mazat máslem s medem nebo marmeládou, ale jsou moc dobré i suché, nepromazávané.

Poznámka autorky receptu

Správně bychom měli jidášky pojmít na Zelený čtvrtek k snídani (nebo lépe před východem slunce) – kdo chce dodržet, musí upéct už ve středu večer. Jí se pomazané medem, který symbolizuje sílu, zdraví a soudržnost.

Aneta Holubářová, převzato z internetu

VLÁČNÝ VELIKONOČNÍ MAZANEC

Velikonoce se blíží, a tak je na čase oprášit recept na mazanec. Vláčný bochánek pečeme jednou za rok, tak ať stojí za to. Těsto musí vonět máslem, přidat můžete i vanilku a citrón. Hlavně nezapomeňte na typický křížek a mandlovou posyпку.

Suroviny

Těsto:

230 g hladké mouky

100 g polohrubé mouky

1/2 kostky droždí (cca 20 g)

115 ml vlažného mléka

70 g cukru

70 g změkklého másla

4 g soli

1 vejce

1 čajová lžička vanilkového extraktu

1/2 čajové lžičky citronového extraktu (nebo 5 g nastrouhané citronové kůry z 1 citrону)

35 g rozinek

Na povrch:

35 g nasekaných loupaných mandlí

1 rozšlehané vejce

mandlové lupínky

Postup přípravy

1. Nejprve připravíme kvásek: Do mísy smícháme polohrubou a hladkou mouku, uděláme v ní důlek, vlijeme do něj 2/3 mléka a rozdrobíme droždí. Ze stran do něj po troškách vmícháváme mouku, dokud nevznikne těstíčko, husté asi jako na lívance. Povrch posypeme jemnou vrstvou hladké mouky a necháme v teplém místě asi 30 minut vzejít

2. Po 30 minutách vmícháme všechny ostatní suroviny (cukr, máslo, sůl, extrakty a vejce), dolijeme zbylé mléko a vypracujeme těsto.

3. Robot na to při nízkých obrátkách bude potřebovat asi 10 minut, v ruce vám to bude trvat o něco déle.

4. Nakonec vmícháme rozinky a mandle, a zapracujeme do těsta.

5. Těsto vyndáme a necháme 30 minut odpočinout na válu (pod těsto se nejvíce hodí dřevo, ale ani plastem nic nezkazíte, nevhodný je nerez a mramor, protože chladí).

6. Po dalších 30 minutách těsto vytvarujeme do bochánku (tzn. pořádně jej utáhneme, aby při kynutí v troubě drželo tvar), dáme na plech vyložený pečícím papírem a necháme na teplém místě minimálně hodinu nakynout.

7. Správně nakynutý mazanec poznáme tak, že se těsto při lehkém stlačení prstem velmi pomalu vrací zpět.

8. Vyknutý mazanec pomašluje rozšlehaným vejcem, posypeme mandlovými lupínky a nakonec jej navrchu prostříháme nebo přeřízneme do kříže. (Řez by měl být hlubší, mělký se může roztrhnout).

9. Předehřejeme troubu na 160 °C. Pečeme 40–50 minut dozlatova.

Aneta Holubářová, převzato z internetu

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

1. Uza.....1 Par 13,7-10
2. Vzkříšení.....Luk 2,27
3. Výhonek.....Iz 11,1
4. Urijáš.....2 Sam 11,1
5. Východní.....1 Moj 2,8
6. Vašti.....Ester 1,9nn
7. Vředy.....2 Moj 9,8
8. Ú-parsín.....Dan 5,25
9. Vrata.....Luk 16,19-20
10. Vodou.....Jan 2,1-7
11. Vlasy.....Luk 12,7
12. Vdova.....1 Král 17,8-16

VELIKONOČNÍ POŘAD BOHOSLUŽEB

10. 4. 2022	Květná neděle: <i>Neděle</i>	9,30 hod.	Žamberk
14. 4. 2022	Zelený čtvrtek: <i>Čtvrtek</i>	17,00 hod. 19,00 hod.	Slatina nad Zdobnicí Žamberk
15. 4. 2022	Velký pátek: <i>Pátek</i>	7,00 hod. 15,00 hod. 16,30 hod. 18,00 hod. 19,30 hod.	Žamberk – ranní chvály Písečná Slatina nad Zdobnicí Žamberk Žamberk - Křížová cesta (zámecký park)
16. 4. 2022	Bílá sobota: <i>Sobota</i>	7,00 hod. 18,00 hod. 20,30 hod.	Žamberk – ranní chvály Slatina nad Zdobnicí Žamberk
17. 4. 2022	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně: <i>Neděle</i>	8,00 hod. 9,30 hod. 11,00 hod.	Líšnice Žamberk Písečná
18. 4. 2022	Velikonoční pondělí: <i>Pondělí</i>	8,30 hod.	Žamberk

Možnost soukromé adorace v kapli Panny Marie Bolestné bude na Velký pátek v čase 7,30–17,30 hod a na Bílou sobotu v čase 7,30– 20,00 hod.

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: fzamberk@gmail.com. Další číslo by mělo vyjít v červnu 2022. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 10 Kč. Dobrovolně příspěvky na jejich úhradu můžete vhazovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: P. Wiesław Kalemba, Ondřej Jäger, Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: fzamberk@gmail.com. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>